

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI, ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK
hetenkint egyszer, vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG:
Selyem utca, 202. szám hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.

KIADÓHIVATAL:

Szikes Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.
„Nyiltér”-ben egy sor közlési díja 10 kr.
Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.
Egyes szám kapható Szikés Antal könyvkereskedésében.

Házi bajainkról.

E lapok mult évi számaiban felmerült azon kérdés, nem lenne-e célszerű szövetkezni a kereskedők túlságos árai ellen, s bolti szükségleteinket ezen uton szerezni be? Nézetem szerint e kérdés eléggé időszerű, és ideje, hogy ne árulgassunk zsákban macskát, sem mi, sem pedig a kereskedők, hanem mondjuk el mind azt nyilvánosan, szemtől szembe, a mit eddig csak úgy négy szem közt suttogott el egyik másik panasz-, vagy vád-képpen. A publikum vádolja a kereskedőket; a kereskedők teli vannak panaszszal a publikum ellen. Lássuk hát a dolgot egész meztelenségben és mondjuk ki, hogy úgy az egyiknek, mint a másiknak is sok tekintetben igaz van, de hogy úgy az egyik, mint a másik is viszont hibás is sok tekintetben.

A mi a fogyasztó szövetkezeteket illeti, én helyeslem, és pedig leginkább azért, mert kész pénzért, nagyobb mennyiségben történvén a bevásárlás, meg szabadul az illető az egész évi kontózással, s a hitelbe vásárlás pazarlásától, s végre — a pénz évközben más, nem épen elkerülhellen célokra fordítván, — az év végén való herce-hurcra szegyenétől stb. — Nem akarom tehát e szövetkezetek üdvös voltát fessegetni, hanem csak a kereskedők és a fogyasztók közötti viszonyról, az olcsó, vagy drága cikkek okairól pár szót elmondani.

Azt mondják a kereskedők, hogy rosszul megy az üzlet; elhiszem, tapasztaljuk ezt minden téren; ámde miután az emberek ma már bizonynyal több bolti — hogy kimondjam — luxus cikket fogyasztanak, mint fogyasztottak ezelőtt csak 30 évvel is, hogy ha a fogyasztás mérve száz %-kal szaporodott, szaporodott hozzá a kereskedések száma is, legalább annyival; itt tehát nem kereshetjük kizárólag a baj okát.

Én három csoportba sorozom a mai kereskedőket.

Mai nap már nagyon alászállott a kereskedői tekintély, szakképzettség és szilárdság, mert alig tölti ki egy ifju a tanulói 3—4 évet; alig tölt egy jobb vagy rosszabb üzletben ismét annyit, mint segéd, már nemcsak ábrándozik arról, hogy üzletet kellene nyitni, hanem könnyelműen neki is megy, s meg is nyitja sokszor garas nélkül, s legtöbbször igen korlátolt hitel mellett. Ha ily körülmények között solidan akarja vezetni üzletét, csakhamar a tönk szélére sodortatik, mert legtöbbször családot is alkot; már pedig családot tisztességesen tartani, nagy lak és bolti bért, adót stb. fizetni, a portékát drága hitelre beszerezni s még is illő áron adni, — az a józan számitással ellenkezik.

Ez az egyik rész. Ez a becsületes, szorgalmas de a fentebbi okok miatt pusztulnia kell!

A másik rész szinte ily rohamosan, de egészen más célzattal nyitja meg üzletét. Ezek csak annyiban hasonlítanak az előbbiekhez, hogy szinte kellő tőke nélkül vágnak neki az üzlet alapításának; ép úgy döbra kerülnek, mint amazok, csak hogy ők többé kevésbé duzzadt tárczával usznak ki az áradatból, melybe önként, sőt számitással dobták magukat!

A harmadik csoportba tartoznak azok a kereskedők, kik kellő szakképzettséggel, szilárd becsületességgel és kellő tőkével állnak az üzlet élére. Ámde mondják meg önök, miként állhat fent az ilyen üzlet a fentebbi két és talán túlnyomó többségben levő — csoport között! . . . Az első meg gondolatlan, vagy tulvérmes reményü egyesekből áll, kik roszakarat nélkül, de nagy önámítás között, mintegy önkényt mennek a vágóhídra, s magukkal együtt egy ártatlan családot is a pusztulás örvényébe rántanak.

A második csoport azon előre eltökélt, bűnös szándékkal indul utnak, hogy a mások jóhiszeműségét, becsületességét kizsákmányolva, tömjék meg zsebei, s a hitelre, a becsületre kapott árukat potom áron harácsolja el, mert a hite-

lezőnek vagy semmit, vagy csak egy igen csekély részt akar juttatni; s midőn már zsebeiben érez pár forintot, vagy mert tovább már nem lehet a hitelt kizsákmánzolni, csődöt mond, s kiegyezik rászédett hitelezőivel 15—20%-ra kikötölnek, hogy a veszett fejszének legalább a nyelét menthetik meg, s a felmaradó 70—80 %-tet zsebre vágva, a Száli vagy Régi nevére új üzletet nyit, bizonynyal fényesebbet, mint az előbbi volt, s folytatja a schwindlit tovább, mert rászédni való jóhiszemű emberekre ismét talál! S így megy ez sorrul sorra! . . .

Mit tegyen most már a solid kereskedő, miként állhassa ki az ilyen szélhámosokkal a versenyt, a ki a beszerzési áron alul is oda adhatják az árut? . . . Természetesen senogy; s ha nem bukna is el, gyarapodniok nem, csak tengődniök lehet! . . .

Azt mondja az e lapok m. évi május 16. számában foglalt cikke, hogy esze ágában sincs e dologból felekezeti kérdést csinálni; hát én sem akarok; ámde szükséges ezt a kérdést szellőztetni, s eltekintve a felekezeti kérdéstől, kimondani a valót, hogy: legnagyobb részben zsidó kereskedőink rontják a keresztyének re-nomméját is, mert — tisztelet a kivételeknek, — s ezt kimondom anélkül, hogy az antise-miták elveit én is osztanám, — hogy száz eset közül, midőn hamis bukásról szól az ének — legalább is 90 % zsidó.

Lássuk most már az érem másik oldalát. A kereskedő örül, ha egy-egy jobb házat meg nyerhet vásárlóul, ámde a kétesebb, vagy egészen rosz vevőket sem zárhatja ki, utasíthatja el. A jó vevők vannak azonban legkevesebben s csak a készpénzre vásárlókat mulják felül, sok azonban a kétes, és még több a rosz „kundschaft”!

A kereskedő rendszeren három havi hitelre vásárolván, nekie szinte három havonként kell

TÁROZA.

Népköri bál.

Motto: Irulj, pirulj,
Sülj meg szép sárgán-
Dunanan apó.

Valamely táncmultság általános sikerének kettős a feltétele: az egyik feltétel az, hogy a kassza mily mértékig vesztette el kongási képességét? — a másik feltétel pedig, hogy a hangulat fokmérője mennyire emelkedett a „o” pont fölött, — vagy hány fokkal süllyedt alá? Magától értetik, hogy ez a meghatározás nem vonatkozhatik a multságon jelenlévő egyeseknek véleményére a sikert illetőleg. Mert lám Mariska, a ki oly sokat táncolt azt mondta, mikor másnap az aranyos napsugár megcsiklandozta még mindig nehéz pillait — s ő képzeteiben édesen zengő keringőnek búvköréből a csendes valóra ébredett:

— Istenem! de rövid volt ez az éjszaka; — milyen jó is volt, hogy olyan kevesen voltunk azon a bálon!

Az ugyanakkor tájt nyugalomra vonuló Kormos Béla pedig azt mormogta magában:

— Hymen verje lánczra azt a sok leányt, — de kifárasztottak!

Mindenkinek meg volt saját maga véleménye — s ez korántsem jelentette a bálnak bal sikerét.

Hát még a pénztárnok! Mikor összszámolt, azt mondta a rendezőknek: „No most már bizonyos, hogy emelkedni fog a tudomány aritmetika” (a bál a könyvtár

javára tartatott) — meghozhatjuk a tavalyi családi naptárt!

— De még a tíz év előtt is!

Az tehát bizonyos, hogy az irodalom nyer egy kis lendületet ezen végbe ment bál következtében.

Benn a teremben, a „Bárányvendéglő nagyteremben” — óh! hogy ez még mindig „nagy” terem! — vig élénkség uralkodik. A szép táncosnők hullámzó csoportja virághimes mezőt tüntet fel, melynek gyönyört keltő öszképét a tavaszi napfény csillogtatja szeliden.

Milyen szépen megfér együtt az ibolya, a buzavirág a liliom és re eda, a rozmarin meg a narcis, a tea rózsával a vadrózsa; és nem veszt kellemből ily csoportban kimagasló, exotikusabb hajlamu azalea, kamélia. Milyen öröm itt ezeket látni! A nagyvilági divat környékéről ide alázkodott ruha szépen megfér a polgári szabásu ruhával, s viselőik bizalmas mosollyal jelezik egymásnak, hogy itten jól kell most együtt mulatni!

Megy is itt a multság a maga farsangi rendje és módja szerint nagyon jól. Oda künn tiszta derült ég, — ide bent tiszta derült örömmek tükrözése a kipirult arcokon; oda künn a felhőtlen égen tündöklő csillagok számtalanja, — ide bent a báli teremben lázas ragyogásu szemek: amazok is, ezek is az ábrándok honaba csalogatják a lehető kutató emberi lelket! . . . Csodás világ az mindakettő!

A szomszéd teremben, hol a kedvderítőt hordó-ból csapolják, vidám csevegés közt nagyokat terveznek: vajh! kinek ér aranyat ez a báli este? . . . Olykor

oda tódul e terem közönsége a táncolókhöz vezető nyitott ajtóra, ha valami érdekesebb látni valót jelez a muzsikaszó. Majd meg visszaülnek szelid kritikára. Néha pedig az előre látás — egy-egy közönséges kérdést is kockáztat.

— Hogy vagy? soká maradsz itt?

— Ugy látom, hogy soká; mert nagyon jól mutat az, a kire várok!

— Hát te? — talán haza akarsz menni?

— Már hogy mennék haza, — mikor nagyon jól mulatok. — S ennek bizonyosságául kiüríti a mérsékelt jóságú sört fenékig.

Éjfélig nincs szó a haza menésről. Csodálatos, hogy még az öreg urak sem tágitanak, hanem szívós kitartással várják a szünórát.

— Nem mozdulunk, itt maradunk; hiszen büszke jogunk vagon remélni!

Egy hatosos jog, — értéke egy arany! Ez háladatos lutri! Minél több számot vesz az ember, annál kevesebb kilátása van a koplalásra. Sőt még, ha a szakácsné kegyeit bírja, az arany magvu fánkhoz is könnyen hozzá — juthat. Más nem is kell hozzá, csak hogy el is találja azt a fánkot, a melyikben benne van a sült arany!

Ez az aranyos reményesség nem volt minden hatás nélkül különösen azokra, kiknek nincs okuk fujni a bányászok dalát:

Nem kincs után

Sóvárgok én —

Van bányában elég!

Kökény szemű leányt

kötelezettségeinek elegett tenni, ámde miként lehet ezt, ha a tőle vásárlók legnagyobb része nem 3, nem 6 hónap, de sokszor évek múlva tesz, vagy akkor sem tesz eleget? . . . Már itt azután a közönségnek ez a része az oka, ha a kereskedő oly %-ra adja portékáját, a mibe a kamatok, a rizikó is busásán bele van számítva; s az a bosszantó, hogy a pontatlan fizetők miatt a készpénzre, vagy rendes időben való fizetésre vásárlók is erősen meg vannak adóztatva oly formán, mint az egyszeri vendéglős a ki fizetés nélkül elpárolgott vendége számláját az utána jött rendesen fizetőnek számítja fel! . . .

Én tehát ezekből azon következtetésre jutok, hogyha azt akarjuk, hogy illő áron juthassunk azon cikkekhez, melyeket kereskedésekből szoktunk beszerezni, nekünk ép úgy, mint az eladóknak másként kell dolgainkat beosztanunk; beosztanunk akként, hogy vagy havonként, vagy három havonként törlesszük le bolti tartozásainkat, s ez esetben azt hiszem egy szilárd üzlet sem fog nagy %-ra dolgozni, s szívesen átengednének a lehetőségig, s akkor nem leendünk kénytelenek a kereskedők rovására társulni, vagy cikkeinket Triest vagy Hamburgból beszerezni. Én meg vagyok győződve, hogy ha én postán vámentesen tudok jó kávét, cukrot, mazsolát, rizst stb 25—30%-kal olcsóbban kapni, mint itt helyben, — a nagybanvásárló, s olcsóbb szállítási díjt élvező kereskedő még inkább képes leend erre, a miből önként következik, hogy akkor ő is adhatja portékáját legalább oly áron, mint a triesti vagy hamburgi.

Arra szövekezünk tehát, hogy egy ilyen megbízható kereskedőtől vásároljunk; vásároljunk, addig, míg a méltányosság határai között mozog.

Zlinszky István.

A közegészség-ügy és a temetkezések.

Ne véld kedves olvasóm, mintha komoly bírálatot fognál olvashatni e kettős tárgyú cikkben. Én tisztelem a vallást, mint életem vezérét; de hogy érte egészségemet feláldozni nem akarom, ezt úgy hiszem, nem fogod bennem kárkoztatni.

Lássunk a dologhoz.

Nemde járvány idején — épen a 12-ik órában — a kormány és közegei az egészségügyi bizottságok által megkezdetik az óvó rendszabályok foganatosítását, addig pedig ázsiai természetűnkél fogva, mintha szénánk jó rendben volna, tétlenül vesztglünk? Ugy-e bár ez nem jól van így!?

De ne kerüljessük, mint macska szokta a forró kását, hanem szóljunk leplezetlenül, őszintén; bár sok-

szór tapasztaltam, hogy az igazmondónak — kivált jelen korunkban — betörök a fejét.

A mult év utó hónapjában egy barátom atyjának temetésén voltam. A szertartás az udvaron végeztetett. Az egészségtelen lucskos ősz épen akkor engedett helyt a télnek, s ez, hogy uraságot bebizonyítsa, azonnal fehér köntösében mutatta be magát, hóval borítva be mindent.

A végtisztesség tevő gyülekezet a térs udvaron foglalt helyet, állva a felig megfagyott pocsoljában. Éneklés után, mi körülbelül ¼-órát tartott következett az ima. No már ilyenkor a lelkész ki szokott tenni magáért, a mennyiben a boldogult érdemeit elsorolva imádkozik vagy ¼-órát. És a gyülekezet? Hallgatja fődétlen fővel. Szerencse, ha valakinek dús hajzata van! vagy legalább nem kopasz; különben labairól fejről átfázva egy tekintélyes náthára tesz szert.

Szerintem itt a hiba kettős. Hibás a szomorú fél, mely ily időben az udvaron tartatja a temetkezést; hibás a lelkész, illetőleg a felekezet főhatósága, a mennyiben határozatlanul ki nem mondotta, hogy az immár szabadban, főleg tél idején, lehet fedett fővel is végezni s hallgatni. Én úgy hiszem, s velem együtt sokan azon véleményben vannak, hogy az imát a téli szabadban való temetkezéseknél lehetne fedett fővel is hallgatni, a nélkül, hogy ez által isten, ki nem a külsőségekre, hanem sziv tisztaságára s az ebből kifolyó érzelem kinyilatkoztatására tekint, — magát sértve érezné, mert ha igen, úgy a Mózesitű felekezetnek, mely fedett fővel imádkozik, imája soha sem volna kedves Jehovája előtt.

Sőt ne hivatkozzunk épen e felekezetre.

Helvezziában a protestánsok fedett fővel vannak templomaikban; sőt nálunk is a nők nemde kendővel, az úri nők meg épen kalappal fedik fejüket. Miért kell nekünk férfiaknak meghülésnek tenni ki magunkat? Azért mert „szolgálnak a betűnek óságában”. Pál, ama nagy apostol, ugyanis így szól: minden férfit, a ki imádkozik, vagy ki irást magyaráz, befedett fővel megrúttja az ő fejét I. Kor. 11: 4. Ime, ha szabad kimondanom: a betű ósága. Csudálkozom, hogy a reformátorok sem tudtak a czopfól szabadulni; holott a hitőkben megerősítendő növénydekeket így oktatjuk: az Istennek helyes tisztelete nem a külső szertartások pontos megtartásában, hanem főleg az Istennek tetsző szent és kegyes életben, és az Istennek — a ki lélek — lélekben és igazságban való imádságában áll. Miért nem hagyunk hát fel a lényegtelen külsőségekkel?!

Ugy vélem, hogy a merész ujtításnak tetsző eszme némelyeknél megbotránkoztatást fog előidézni, s eszmecserére ad alkalmat.

Megvallva az igazat, ez utóbbit szándékoztam előidézni: Szóljanak hát hozzá a hivatottak; de ne feledjék külön válsztani a lényegét a lényegtelenről, s az eszmék surlódásából kell, hogy kipattanjon az az igazság szikrája.

Ki keel azonban jelentem, hogy ez eszmét nem Angliából, sem nem az Atlánticzeanontuli szabad vallás-gyakorlat földéről: Amerikából hoztam; hanem csak szócsové vagyok azon több hitfelekezeti társam nyilatkozatainak kik öregek letének, kivált télen át, azért kerülük a templomot, nehogy az átelleni ajtók nyitogatása által előidézett léghuzamban kopasz fejükről áthüljenek.

E bajon segítve van ugyan az úgy nevezett szél-fogó ajtók alkalmazása által, de csak részben, mert a templombóli kimenetelkor mégis csak előidéztek a léghuzam. Sőt a templomok fűtése által is ez czéloztattott néhol elérni, de így sem tökéletesen. S kik vannak itt leginkább érdekelve? A lelkészek s ezek közt is főleg az öregebb s gyérebbe hajuak, s ezek közvetítik is a bajt oly módon, hogy igyekeznek hiveiket arra szoktatni, hogy mindenféle temetkezési szertartás a templomban végeztessék. De ez még nem elég, hanem kell, hogy egyházi főhatóságilag (zsinat convent) mondassék ki a minden egyházat kötelező határozat, illetőleg a szabadban temetkezéseknél a fővegek fenntartása.

Szólhatnék még az éneklészek s iskolás gyermekek egészségét veszélyeztető halott-kikisérő éneklésekről is, melyek télen, hideg, szeles időben a torok és tüdő egészségét rongálják; de ezt ezúttal mellőzöm.

Végül: ha nekünk protestánsoknak egyszerűség jellemzi templomainkat s isteni tiszteletünket, — hagyjuk el a mi lényegtelen s egészségünket — mely a legfőbb világi javak egyike, ne aldozzuk fel a czerimóniának, melyben, — úgy hiszem — a sziv tisztaságában gyönyörködő Isten nem találhatja kedvét.

Felvettem az eszmét, de nem a vallás profanálása s polémia czéljából, hanem a közegészség ügy érdekében, ismételvén, hogy szíjnak hozzá a hivatottak s érdekeltek.

VERITAS

ELOFIZETÉSI FELHÍVÁS

a

„SZARVASI LAPOK“

IV. évfolyamára.

A „Szarvasi Lapok“ ezentul nagyobb alakban bővebb tartalommal fognak megjelenni, míg az előfizetési ár marad a régi, u. m.

Egész évre 5 frt. — kr.

Félévre 2 frt, 50 kr.

Negyedévre 1 frt, 25 kr.

Gyűjtőknek 5 előfizető után egy tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

A „Szarvasi Lapok“ kiadó-hivatala.

Ujdonságok.

— Az Idei katonasorozás Békésvármegyében a következőleg állapított meg: márc. 1—5-ig Szarvason, Terényi Lajos megyei h. főjegyző és dr. Kovács István megyei főorvos —; márc. 7—9-ig Gyomán Jancovics Pál alispán és dr. Kovács István —, márc. 11—17-ig Békésen Jancovics Pál alisp. dr. Kovács István —; márc. 21—22-ig Gyulán, a gyulai járás számára, Jancovics Pál és dr. Kovács István —; márc. 23—26-ig Gyulán Jancovics P. dr. Kovács I. —; márc. 28 - apr. 2-ig Csabán Terényi L. dr. Kovács I. —; apr. 5. 6. 10. 14. 15. 16-án Orosházán Jancovics P. dr. László Elek —; apr. 12—16-ig Szeghalmon Terényi L. és dr. Kovács I. polgári sorozó bizotts. tagok jelenlétében.

— Vadászatot tart ma a szarvasi vadásztársulat a halásztelki és décsi területeken. Ez az idej utolsó vadászat.

Ohajtanék

Ki szivemben bányázkodnék!

Szerencse fel . . . !

De sőt az a sárga érc darab, mely a fánkot előkelővé, tekintélyessé volt hivatva varázsolni, olyanokra is gyakorolt csáberőt, kiknek esze ágában sem volt a bái terembe betekinteni, amint az nyilvánvaló azon párbeszédből melyet a folyóson a pénztárnokkal folytatott egy nemes vágygyál telt torzonborz alak.

— Kérek egy pámpuska jegyet!

— Az magában nem kapható, be kell fizetni az „antrét“.

— De én be nem mék, csak idekint várnék, míg kihúzzák.

— Hja, barátom! — az a „törvény“, hogy mindenki magának húzzon, nehogy mást vádoljon saját „pechje“ miatt. Nem tudja a példabeszédet? hogy „minden ember saját szerencséjének a kovácsa“.

— De én szabó vagyok kérem!

— Az mindegy. Akkor saját szerencséjének a szabója.

— Akkor hát én elállok a követelésemtől, mert az én kezem ellenségem nekem; mindent elront . . . mindent!

Odabent ez alatt megzendül a csárdás, az utolsó szünóra előtt. Tódulnak befelé a tánczolni vágyók. A kik pedig benne vannak már a nagy munkában, egyre jobban lelkesülnek. A fáradság még nem igen hódít — és ha próbál is itt-ott egy rohamot, azt azonnal vissza veri villanyozó muzsikaszó, mely a lelket vonja a szelid mámorba s mely nagyobb gondokat is képes

feledtetni néhány édes percze, mint a minő a — fáradság!

Ki-kitor a jó kedv egy-egy kurjantásba s megterem a merész ábránd: „soha se halunk meg!“

— Nem fáradt el „édes“ nagysád?

— Óh, nem jut eszembe . . . most éppenséggel nem!

S erre a szóra össze néznek a suttogók és megértik egymást!

Bár csak ez az éjzaka

Szent-György napig tartana!

De a cigány hadarja már, a nótának végire jár. Megismétlik: „hogy volt!“ Azután még egyszer neki fognak hévvel egy két forduló meghozza a vágyat a a pihenés, a hűtődés után.

— Tessék bejönni — hozzák a fánkot! Kérjük a hölgyeket, hogy teljesítsék a kiosztást! A ki aranyat lel, kérjük mutassa fel.

E kijelentés után nemsokára beékezték a piruló fánkok, melyeknek egyike arany magot rejteget.

— Hát biz azt jó lesz megtapogatni, mert úgy biztosabb a tájékozás.

A felnyitás adott jelre történt.

Addig azonban mindenki sejtette erős tapintattal, hogy lehet-e remélni?

— De suiyos ez az én fánkom, sugja az egyik „részenyes“ — aligha benne nincs.

— No súlyos az mind, — a jóreménység okáért csinálták ilyenre!

— A ki még nem kapott, jelentkezzék azonnal, mert a megmaradtak a „könyvtárt hivatvák gazdagítani!

— Hol az arany? Kinél van az arany? — Akadtak erős gyanusítók.

— Bizonyosan lenyelte valaki!

— No az szép! Fel kell hasítani!

(Ezt a hordoból meritett lelkesedés mondta.)

A nagy izgalomnak azonban egyszerre véget vetett egy komoly hang, az arany szerencsés megtalálója szól, felmutatva magosan (forschrift szerint) a kiszabadított sárga csikót. — Éljen! — meg van! Melyikben volt? hogy én rá nem akadtam!

A szerencsés megtaláló egy fiatal ember. Nem sokat törődött az aranyos fánkkal — feléje se nézett a huzásnak.

Pedig volt két jegye is. Ott merengett a buffetben. Oda vitte neki ajánló mosoly kísérlétében egy bájosvirág a fánkot — s ő nagy kényelemmel nyult utána és — az egyikben egy fényes karajzárta, a másik fánkban a még fényesebb aranyat találta.

. . . Hja! „Aki korán kell — aranyat lel“ — jegyzé meg nem csekély malitiával egyik barátja.

— Olyat a mit még az este elejtett a Carneval! Ez élénk jelenet után a megtörtént veszteséget a legtöbben igyekeztek jó kedvvel helyre útni.

Ujra szólta a zene tánczra. Ujra jártak a kitaratók — s már Apolo is felküldte a piruló hirnököt, csak akkor szűnt meg hatalma Terpsichore delejének . . .

Egyre tágabb (!) lett a terem Haza felé! ez — volt a jelszó.

BOLYGÓ.

— **A szarvasi népköri bál** mult szombaton, jan. 22-ikén jól sikerült, nem annyira a részt vevők nagy száma, mint inkább a fesztelen jókedv, s az által, hogy mint rendesen, most is társadalmunk minden köréből gyűltek össze a mulatók. Az első négyest 32 pár tánczolta. Tánczosokban oly nagy bőség volt, hogy két-három annyi táncosnét is tudtak volna foglalkodtatni, mint a mennyi tényleg volt. Nagy érdeklődést keltett a szünőrában az arany-fánk kiosztása. A rendezőség, mint előre volt jelezve, fánkot készítetett s abba aranyat tétetett. A jegyek, melyekre az volt nyomtatva: „Ára 10 kr. Értéke egy arany” előre mind elkelt. A fánkot a táncosnák közül felkért 6 kisasszony osztotta ki. Ki volt hirdetve, hogy a fánkot csak adott jelre lehet felnyitni, s a ki az aranyat meg találja, az tartozik azt felmutatni. Alig adatott meg a jel, mikor már felhangzott a „meg van!” Ifj. Miháfi József találta meg az aranyat. Volt aztán nagy riadalom és „eljen!” A mulatság aztán fokozott jó kedvvel reggelig tartott, a népkör könyvtára gyarapítására 61 frt 16 kr tiszta jövedelemből.

— **Csákon Geist Gáspár** földbirtokos uradalman jan. 24. és 24-ikén előkelő vadásztársaság vadászott. Összesen 670 db. nyulat ejtettek el.

— **Nix dájcs!** Osztrák szomszédaink még mindig szeretnek meg-megfelekedezni arról, hogy mi önálló állam vagyunk, s hogy a magunk állami nyelvét legalább itthon teljesen szereljük és akarjuk érvényesíteni, azért meg-megtörténik, hogy hatóságainkhoz német megkeresvényeket küldenek. Így történt ez a mult hó végén is, hogy egy cseh ügyvéd a szarvasi járásbíróhoz német nyelvű beadványt nyújtott be; de megjárta, mert Kovács S. járásbíró a következő végzést hozta rá: „Tekintve, miszerint Magyarország kormányának hivatalos nyelve a kormányzat minden ágazatában a magyar; tekintve továbbá, hogy ezen államkormány által kinevezett minden bíróságok hivatalos nyelve „nicht deutsch”, de kizárólag szintén a magyar: ezen német nyelven szerkesztett beadvány. — támaszkodva az 1868. évi XLIV. t. cz. 1-ső és 13. §-aira, hivatalból visszautasítatik. Miről folyamodó ügyvéde dr. Leder János az összes beadvány visszaadása mellett jelen végzéssel értesíteni rendeltetik.”

— **A vér nem válik vízzé.** Nagy Vince 66 éves szent-andrási lakos, és 1848/9-iki honvédszázad tizedes, e hó 11-én egy levelet küldött a m. kir. honvédelmi miniszter, br. Fejérváry Géza ő excellenciájához, melyben netaláni mozgósítás esetén felajánlja szolgálatát a magas trón és édes hazánk védelmére. Az egyszerű fogalmazásu, de a hazaszeretet tüzzel lángoló levélre, e hó 19-én a következő tartalmú választ kapta Álgya Sándor honvédszázad százados s parancsór tisztől: „Tisztelt ur! Folyó évi jan. 11-én kelt, s báró Fejérváry Géza m. kir. honvédelmi miniszter ő nagy méltóságához intézett levelére, van szerencsém a kapott meghagyás következtében, a Kegyelmes ur nevében válaszolhatni. Ő nagyméltósága a miniszter ur a legnagyobb készséggel és jóleső örömmel fogadta, egy, a régi győzelmes idők agg harcósának hazafias és lelkesült kijelentését, melyben egy leendő mozgósítás esetére katonai szolgálatát a magas trón és szeretett hazánk oltalmára felajánlotta. Sziveskedjék tehát annak idején, ha csakugyan a komoly idők bekövetkeznének, e levél előmutatása mellett bármelyik honvéd huszár ezred parancsnokságánál jelentkezni, s ha testi épsége megengedi, büszkeséggel lesz felvéve a fiatal harcósok sorába. Ezen felsőbb értesítés közlése után bajtársi üdvözlettel maradok Budapesten, 1887. évi jan. 17-én tisztelője: Álgya Sándor honvéd huszár század parancsór tiszt.” — Az öreg Nagy Vince büszke is e levélre, de méltán, mivel napjainkban nagyon kevesen kaphatnak ily tartalmú levelet; de a hazaszeretet olyan nyilvánulása sem mindennapi, a minőt az öreg honvéd tanusított.

(§) — **Statistica.** A házadó munkálatok a közelmúlt napokban fejeztettek be a szarvasi községi adóhivatalnál. Nem tartjuk érdekelteknék azon statistikai adatok közlését, melyek alapul szolgáltak a házadó kivetésére. A kivetést megelőző összeírás szerint van községünkben 2472 ház. beleértve a tanyai és szőlőbeli épületeket is. Ezekben van összesen 5137 szoba, ebből utcazi 2653, udvari 2484; bolt van 127; kamra 3991; konyha 2879; pincze 313; padlás 3240; raktár 30; istálló 1517. — Ebből bérbe van adva 323 utcazi, 470 udvari szoba; 68 bolt; 532 kamra; 404 konyha; 31 pincze; 330 padlás; 6 raktár; 60 istálló, évi 32.717 bérösszegért. A kivetés szerint a házadó-összeg 8.236 frt 74 krt tesz ki.

(§) — **Az előljáróság figyelmébe!** Az 1814. számú ház vasut felé eső végén kezdődik egy árok, mely már évek óta pece helyül szolgál az itt-ott elhullott állatoknak. Kivánatos lenne, ha az érdemes előljáróság intézkednék, hogy e helyről, mely mellett a vasut felé vonul az út, s így többen járnak-kelnek azon, ily undorító jelenségek eltávolításának. (Beküldetett)

(§) — **Áthelyezés.** A m. kir. államvasutak helybeli állomásához, hol egész ez ideig rendes pénztárnok nem volt, az igazgatóság a szajoli állomás-pénztárnokát Nagy Zsigmond urat helyezte át a pénztári teendők végzése végett.

(§) — **Himlő beoltás.** A helybeli főgygmn. érdemes

orvosa, Dr. Szlovák Pál, tekintettel a himlő járványra f. hó 26-án az intézet két felső osztályának növendékeit beoltotta; egy hét múlva be fog a többi osztályok népessége is oltatni.

— **Közgyűlés.** A b-gyulai nőegylet rendes évi közgyűlését, az árvaház nagytermében f. év január hó 30-án délután 3 órakor fogja megtartani. Targysorozat a következő: Pénztári vizsgálatról a küldöttség jelentése; raktári számadás vizsgálata; segélyezettek állaspontja; időközben elhalt egy választmányi tag választása és végre egyéb előforduló folyó ügyek.

— **Békésmegye** közigazgatási bizottsága — rendes havi ülését f. év febr. hó 7-én fogja megtartani.

— **Öcsöd községében** alakult olvasó kör alapszabályait a m. kir. belügyminiszter jóváhagyási záradékkal ellátottan leküldötte.

— **Tragikus vég.** Csabáról megrendítő esetről értesülünk. Kedden, dr. Szemian Kálmán fiatal ügyvédet egy urától elváltan élt paraszt menyecske, Maczák Mazán Mária revolverrel megöltte. A szerencsétlen fiatal ember egész délig vívódott a halállal, mignem a belső elvérzés kioltotta életét. A nő a véres tett elkövetése után magát is sziven lötte. A tett mindenestre bosszú műve volt, melyre, hogy mi indította a különben nem kifogástalan életű 19 éves szép asszonyt arról igen különféle hírek keringenek. Mi csak annyit említnék meg, hogy Szemiannak régebb idő óta volt ismerettsége e nővel, valóperét is ő vitte; de utóbbi időben minden összeköttetését megszakította, s Budapestre küldte fel szolgálatba; ott azonban csak néhány napig maradt s mint mondják, Csabára azzal az elhatározással jött, hogy a fiatal embert megöli. Reggel észrevétlenül behatott a szerencsétlen áldozat szobájába s azt alvásközben támadta és lötte meg. — Dr. Szemian egyike volt a legkészebb fiatal ügyvédeknek. Nyilvános pályáját korán kezdte. Az egyetemi tanulmányok végeztével a miniszteriumban nyert alkalmazást, de ott kevés ideig maradt, ügyvéd gyakorolok lett; majd a doctoratus letétele után a csabai közbirtokosság közös tisztjéül választatott. A megyei általános tisztújítás alkalmával Békés vármegye első aljegyzőjévé lett; időközben megszerezvén az ügyvédi diplomát, ez alásról lemondott s Csabára ment ügyvédi gyakorlatra. A közügyekben élénk részt vett. Legutóbb a megyei hitelintézet felállítását körül buzgólkodott. A politikai mozgalmakban is kiváló tevékenységet fejtett ki s az egyesült ellenzéknek egyik hangadó embere volt. Benne a csabai és megyei közélet igen mozgékony és tehetséges emberét vesztette el. Temetésén óriási részvét nyilvánult, Nemcsak Csabáról, hanem az egész megye különböző vidékéről is oly sokan jelentek meg a szerencsétlen ifjú végtiszességén, hogy Csabán alig emlékeznek ily temetésre. Különösen nagy részvét nyilvánult a lesújtott szülők iránt. Az elhunyt egyetlen fia volt Csaba város főjegyzője Szemian Sámuelnek.

— **Halálözás.** Városunk buzgó orsz. képviselőjét Haviár Danielt nagy szomorúság érte kis leánykájának, Margitnak jan. 23-án bekövetkezett korai elhalálózásában. Alig fogadta szívébe az apai örömet, midőn családi körébe szállt az anyagi lény; még meg sem láthatta a mosolygó arcot, mert hivatása Budapesten tartotta őt lekötve, s már is a gyásznak kelle átengedni a tért, midőn az ártatlan égbe vissza szállt! Enyhítse ha enyhítheti, a lesújtott szülők fájdalmát mindnyájunk őszinte részvétele!

— **Ez is háborus hír?** A szarvasi helyi vasutnál is történt újabban oly intézkedés, mely a napról-napra terjedő háborus gyanut növeli. Az állomásra ugyanis, előre nem látható szükség esetére egy pót mozdonyt küldtek, mely már meg is lett próbálva. Továbbá — mivel az állomáson levő vízművel csak egy mozdonyt lehet a szükséges vízzel ellátni, nagyobb szükség esetére a vasuti hidnál „inceptorokat” — helyeztek el, hogy a szükséges víz a Körösből legyen megszerezhető.

— **Kegyetlen erkölcsbíró.** Öcsödön egy paraszt ember leányát, a ki Szarvason szolgálatban volt s itt letántorodott az erköles utjáról, midőn hazajött, pisztolylyal megöltte, de a lövés a leánynak csak a ruháját súrolta; a felbőszült apa pedig talán tettének súlyától megrémülve, másodszor nem lőtt a szerencsétlen leányra.

— **Betörési kísérlet.** G. M. szarvasi lakosnak állítólag 10,000 frtja érkezett Budapestről. Ő maga a pénz érkezéskor künn volt a tanyán s csak három asszony volt odahaza a rengeteg pénzzel. Nem ok nélkül remegtek ezek a bál sejtelmek miatt, mert késő éjjel arra ébredtek fel, hogy a kamra felőli oldalajtót fessegeti valaki. A felriadt asszonyok egyike nagy lármát csapott erre, s ugyancsak vitézül szállt szembe az ismeretlen veszedelemmel fenyegetőzdve gazda és béresek előhívásával; mire az ok a hivatlan vendégek elkotrodtak, viszonzott fenyegetések közt. Ez a kísérlet állítólag ismétlődött volna, de a háziak résen állottak. Ilyen szaga van a pénznek!

— **Torony emelés.** Lapunk mult számában jeleztük volt, hogy a helybeli ev. egyház presbyteriumának gazdasági bizottsága elhatározta, hogy a toronynak renovalása alkalmával annak magasítását is

ajánlani fogja a presbyteriumnak. Ez ajánlat történt a jan. 24-én tartott presbyteri gyűlésen. Amde a presbyterek többsége az emelésről mit sem akar hallani, abbeli aggodalmát hangoztatva, hogy az meg nem bírná az újabb terhet, bár a szakértői vizsgálat e tekintetben a legmegbízhatóbb véleményt mondhatná; de valószínű, hogy nem is fordulnak ilyenért senkihez s a torony, bár más alakban, egyszerűen csak befog fedetni vörös rézzel és megint hosszabb időre lesz elhalasztva a kedvező alkalom, mely a rút aránytalanságot megszüntetné. Mert hát „jól volt ez így eddig, ez után is jónak kell lenni”, habár kissé veszedelmes dolog is, hogy a toronyörök a fa alkotmány között laknak és tüzelnek, „de hát még nem történt baj”.

— **Két iskola bezárva.** A himlő járvány terjedése az iskolás gyermekek közt, kiváltképen a Krakó városrészi Opauszky János tanító iskolájában, valamint a somorini Molnár János tanító iskolájában nagyobb mérvet öltvén, azoknak bezáratása hatóságilag elrendeltetett. Azt hisszük, hogy ez utóbbi iskolában az ismétlődő iskola növendékeivel is szükséges volna megszüntetni a tanítást.

— **Iskola látogatás.** A félévi, vagy téli vizsgák helyett szokásos iskola látogatás a helybeli ev. egyházban holnap hétfőn veszi kezdetét. Napoként 4 iskola lesz meglátogatva az egyház lelkészei és előjárói által s csütörtökön fog befejezteni.

— **Gondnok jelölés és választás.** Az ev. egyház presbyteriuma jan. 24-én tartott gyűlésén végre belátva, hogy eddigi gondnokát Melis Györgyöt nem tarthatja meg ezen állásában, annak ismételt lemondását szótöbbséggel elfogadta s egyszersmind megjelentette titkos szavazás útján a megüresült állásra a jelölést. Jelöltettek pedig harman a presbyterek közül, pedig Klenk József 42 szóval, Melis János 27- és Sonkoly Márton 24 szóval. A választás mához egy hétre, vasárnap az istentisztelet után tartandó közgyűlésen fog megejtenni.

— **A földmívelés ipar és kereskedelem ügyi m. kir. miniszter,** szálló-vessző szállítását szabályozó körrendeletét bocsátott ki.

— **A belügyminiszter** Pollák Gizella szarvasi lakos elmebetegnek a budapesti angyalföldi tébolydába felvételét megengedte.

— **A szarvasi vadásztársulat** vasárnap, f. hó 23-ikán vadászatot tartott a saját területén az 6-szöklöknél és a szarvasi tanyák között. Kevés vadász gyűlt össze, a kik mindössze 30 nyulat löttek. Az idő a lehető legkedvezőtlenebb volt. A vad állomány — úgy látszik — nagyon fogyaszta a nagyon elszaporodott orrvadászok. Kivánatos volna, hogy a hatóság „kissé szigorúbb rendszabályokat léptetne életbe.

— **Batyubál Öcsödön** az ifjuság tiszt. özv. Soós Danielné urnő házában f. hó 23-án a kun-szt.-mártoni első zenekar közreműködésével batyubált rendezett. A mulatság egyike volt a legsikerültebbeknek. A családias színezetű fesztelen mulatság sikerének előmozdításában, az oroszán rész, tiszt. Soós Danielné urnőt illeti; ki azonkívül, hogy szíves volt helyiségét e célra átengedni, meghozott egyszersmind minden tőle telhető áldozatot, fáradozott a legnagyobb készséggel a mulatság sikerén. De nem hiába, mert áldozatkészségét méltó siker koronázta. Alig kezdődött meg a mulatság, már meglátszott az általános jó kedv, mely a mulatságot színezte, a rendezőséget, — illetve fiataliságot pedig. — egy jó mulatság szép reményére jogosítva — még jobban tüzelte a tánczra; úgy, hogy aztán a már úgy is virágos kedv, a bor és a jó zene mellett, vacsora után mindjárt egészen kitört s tartott egész kivilágos kivrindág. De a jó kedv még azután is megmaradt volna, csak az volt a baj, hogy az idő haladt, a hogy a közönség reggeli 6 órakor szétozlott. Vidékről is voltak jelen többen s növelték a mulatság fényét. Ott voltak ugyanis: Tóth Károlyné (K.-Szt.-Márton), Hutiray Lászlóné és Krebsz Ferenczné (Szt.-András), Lengyel Györgyné (Sökút), özv. Gaál Károlyné (Szarvas), Oláh Antalné, Molnár Mihályné, Györy Imréné, Suhajda Antalné, özv. Fejér Józsefné, Buzesko Jánosné, Dezső Antalné, Blaskó Lajosné, Moravcsik Ferenczné, Köhn Tóbiásné, Mónus Lászlóné, Bárány Gizella, Ledniczky nővérek (K.-Szt.-Márton), Dely nővérek (Szarvas), Hutiray Margit, Krebsz Mariska (Szt.-András), Baky Otília, Györi Gizella és Jolán, Kovács Emilia, Dezső Zsuzsika és Marika, Mónus Teréz, Dezső Szidika, Köhn Jenny.

— **Meghívás.** A békésmegyei gazdasági egylet igazgató-választmányja Csabán f. évi jan. 31 én d. e. 9 órakor ülést tartandván, arra a T. ur, mint választmányi tag megjelenni kéreik. Targy: új kert rendezése. B.-Csaba, jan. 26. 1887. Az elnökség megbízásából: Mokry egyleti tiltár.

— **A szarvasi postatakarékpénztár** forgalma. A szarvasi postatakarékpénztár forgalma 1886. év febr. hó 1-től egész decz. hó 31-ig következő volt: 176 kiadott betétkönyv mellett a bevétel 938 db. betéttel 2325 frt 50 kr. Kivetetett 118 felmondás mellett 1256 frt 18 kr. Maradt tehát tőke a postatakarékpénztárban 1069 frt. 32 kr.

— **A csabai agarász bál.** Jan. 23-án oly fényesen sikerült, hogy ahhoz fogható táncmulatságra — Csabán

még nem volt. Az igaz, hogy a rendezők, Geiszt Gáspár és barátai, nem kimlték se költséget, se fáradságot a mulatság emelésére. de a csabai előkelőbb körökön kívül nemcsak a megyebeli szépek, hanem messze távolból is a legelőkelőbb körökből is számosan találkoztak egymásnak. Lady patronesse gr. Czirákné — Almásy Erzsébet volt. Részt vettek a mulatságon: gr. Almásy Kálmáné, Beniczky Gézané, Beliczey Istvánné, Ungvári Ottoné, Kutka Gézané, (Nagyvárad). Fabry Karolyné, dr. Fáy Samuné, Ormay Gézané, Lepage Lajosné, Bömne (Kétegyháza). Leányok: gr. Almásy Emma, Beliczey Ilona, Laczay Erzsike (Arad), Vangyel Jolán (Orosháza), Papp Anna (Vésztő), Uhrinyi Erzsébet (Kigyós), Korossy nővérek (Gerendás), Kliment Mari (Gyula), Veninger Erzsébet (Orosháza), Jeney k. a. (Budapest), Haas nővérek (Pusztatövis), Kiss Juci (Kétegyházáról), Vidovszky Irén, Szeberényi nővérek, Stark nővérek, Mudrony Irén, Kubek Erzsébet, Simay Mariska, Szampa nővérek, Frnda Giza, Rácz nővérek, Küzdényi Bella, Fehér Etel, Kulpin Matild, Németh Irén, Kristoffy Matild, Haan Giza, Moszkovics Zella.

— **Hymen.** Podhradszky Károly csabai igen jó nevű fiatal kereskedő eljegyezte Szemian Vilma kisasszonyt, néhai Szemian Dénes egykori szarvasi gymntanár kedves leányát. Kísérje boldogság az új frigyet.

— **Endrődön** a hó 27-én vizsgáltatott meg az egyházi és iskolai gondnoki számadás. Párberben befolyt 2972 frt 34 kr, melyből fizetve lett a prépost-plébános, 2 káplán kántor és a templomi szolgaszemélyzet. Az egyház pénztárában ez év végével volt 1207 frt 11 kr. Az iskolai pénztárból, melyből 7 tanítót és gondnokot fizetnek, bejött állami egyenesadó után kivett 10%-ból 4120 frt 82 kr. Az év végén a pénztárban van 174 frt 68 kr. A lefolyt évben az iskola pénztár 1300 frtot törlesztett még iskolaépítéskor fennmaradt 2000 frt adósságából. Megjegyzendő, hogy az egyházi tisztviselők fizetésüket tulajdonképp szántóföld haszonélvezetében veszik.

— **Tűz Endrődön.** Folyó hó 27-én az esti órákban az újsoron Czako János háza padlásán gondatlanságból tűz ütött ki, s az egész tetőt elhamvasztotta. Mosás lévén a házban, este gyertyával mentek a padlásra — hol sok szalma volt — ruhát kitergetni s itt a „fűtő” tüzet fogván, hivatásán felül nemcsak „fűtő”, de világitott is. A vizsgálat deríti ki a valót. Az ily vétkes könnyelműség mindenestre szigorú fenytést érdemel!

— **Szarvasi tót nyelv.** Érdekesnek tartjuk közölni az alábbi mutatót arra nézve, hogyan beszélnek Szarvason tótul; ez egyuttal arra is nevezetes bizonyítékul szolgál: mennyire szükséges volna nálunk egy közművelődési egylettel siettetni azt a természetes processust, amely a tótságban öröndetesen megindult a magyar nyelv és a magyar kultúra hatása alatt. A tóredék, mely az ev. presbyterium egy bizottságának gyűlésén mondott tót beszédből szóhíven van véve, következőleg hangzik: „Nak szá jelentuje vállalkozó, a nak aj terv dá; ale ten terv szakértővi majú povizsgálóvaty; a szakértő nak bugye diplomás építőtész (!), kerij felelős-

ség vállalkozója, zsebi szme boli biztohitovani. Podla mojho vileminy u je sétáló felesleges, lebo stvrti oldal nemusi orizovaty. A nak to bugye minél előbb, lebo je velmi zahanyaugvaná ta túnya (torony), a fenyegetuje nás vetsja b aja, ak bugyeme halogatovaty.” (hadd jelentezzék a vállalkozó, és adjon tervet is; de azt a tervet szakértőknek kell megvizsgálni; és a szakértő diplomás építész legyen, a ki felelősséget is vállal, hogy biztosítva legyünk. Az én véleményem szerint a sétáló felesleges, mert a negyedik oldalt nem kell őrizni. Aztán hadd legyen az minél előbb, mert nagyon el van hanyagolva az a torony, és nagyobb baj fenyeget minket, ha halogatjuk.)

— **A népköri bál rendezőségének számadása** a felülfizetésekről, térszűke miatt jövőre maradt.

Hazai hírek.

* **A posta és távirtda-intézet egyesítése** A posta és távirtdahivatalok egyesítése bevezetett tény. Előbb vált tényre, mint ezt még a beavatottak is hitték volna. Már néhány napok óta megtörténtek az intézkedések, melyek egyengetni fogják a nagy mű véghezvitelének útját. A legfőbb igazgatás e téren azzal kezdte meg működésének ama részét, mely a személyzetet illeti, hogy Budapestben, Temesvárott és Zág-rabban berendezte a postai és távirtdai tanfolyamokat, melyek által alkalom nyújtatik mindkét szakbeli közegeknek, hogy a hiányzó szakképzettséget elsajátíthassák. A vidékbelieknek, kiknek nincs alkalmuk a tanfolyamot hallgatni, azok magán uton kötelesek az illető szakképzettséget elsajátítani, mert mind azok, kik ezt elmulasztják és az illető szakismeretéből a vizsgát ki nem állják, azok semminemű előléptetésre nem számíthatnak. Van tehát nagy aggodás a posta és távirtdai tisztviselők között, különösen azoknál, kik már a férfikor delén jóval túlvannak s azok, kiknek hivatalos elfoglaltságuk mellett már rég elmúlt kedvök, hogy nebuloként ismét a szakkönyvek lapjait forgassák.

* **Megnémult az ijedtség től.** Budapestben Klossár József 24 éves kovácslegény pár nap előtt elcsuszott az utcán s e miatt úgy megijedt, hogy nyomban elvesztette beszélő képességét. A Rókusban ápolják.

* **Választási visszaélések** egyik leggyakoribb nemének, a vesztegetéseknek lehető megakadályozása céljából, mint halljuk, törvényjavaslatot szándékozik beterjeszteni a belügyminiszter. E tvjavaslat rendelkezései szerint az oly választók, illetőleg kerületiek, a kikre, illetőleg amelyekre rábizonyul, hogy áruba bocsátották a szavazatot, bizonyos időre megfosztatnak a választó jog gyakorlásától.

Mindentéle.

Drága gombostű. Londonban sajtáságos pör vette kezdetét. Egy szabadtóműves-banket alkal-

mával a Holborn-vengéglőben a panaszos, névleg Brett hivatalnok, a spenáttal együtt egy tárgyat is nyelt el, mely hosszas betegség és háromszori műtét után egy varrótű s két hüvelyknyi czérna alakjában került nyilvánosságra. Brett ezért 20,000 forint kárpótlást követel. A pört elhalasztották.

Utolsó szerelem. Kairóból írják, hogy az idény elején oda érkezett Benkov orosz milliomas tizenhét éves leányával, Adával, ki a sorvadás utolsó stádiumban volt. A szegény leányt kerekesszéken tologatták a sétatérre, hol egy másik súlyos beteggel, Isamberg francia énekessel ismerkedett meg. A halál küszöbén a fiatalok forró, leküzdhetlen szerelemre lobbantak egymás iránt s a lelkész f. hó 10-ikén össze is adta őket. Nem volt már erejük a templomba menni; a menyasszony fehérbe öltözött, miutis koszorúval a fején, a karszékekben ült, egy causeuse-ön pihent a vőlegény árnyékalakja. A megható szertartás csak néhány percig tartott. A fiatal asszony másnap reggel, a férj pedig este halt meg.

A közönség köréből.*

A műkedvelői kör érdekében. Azt hiszem tudva van e lap igen t. olvasó közönsége előtt, hogy közösgünkben még a mult év végén egy műkedvelői kör megalakításának eszméje penditelett meg. Az előtervezet e tárgyban meg is tartott sőt ez értekezlet által kiküldött bizottság is összeült, mely ismét kiválasztott köréből egy három tagu bizottságot az alapszabály tervezet kidolgozása végett. E három tagu bizottság utasított, hogy az összes bizottság ülésétől számított egy hét mulva az alapszabály tervezetét bemutassa. Azóta, bár már három, négy hét is elmúlt, hallgat az ügy, ami annál különösebb, mivel a 15 tagu bizottság elhatározta, hogy oda fog hatni, miszerint a kör mielőbb létesítessék. Az érdeklődés kezdetben ez eszmé iránt igen nagy volt, de kitudja, ha a dolog tovább is így folyik, hogy a közönség nem fog-e ez ügyről napi rendre térni? Adja az Isten, hogy szavam ne legyen a pusztában elhangzó szó! Egy érdeklődő.

Meteorologiai észleletek.

Csapadék. Hőmérséklet.

Jan.	Csabán	Szarvason	Csabán	Szarvason
15			4.00	-2.5
16			-6.47	-5.6
17			-5.93	-5.2
18			-4.47	-4.6
19			-5.13	-5.1
20			-7.50	-6.8
21			-5.70	5.5

Nyitott r*

Robitzek Zsenni **Schelner Jakab**
Szarvas T. Sz.-Miklós

Jegyesek

*) E rovatra nem vonatkozik a szerkesztői felelősség. Szerk.

Felelős szerkesztő: **Dr. Zsilinszky Endre**

*) E rovatot szivesen nyitjuk meg közérdekű felszólalások, vagy akár esetleges panaszra is. Szerk.

H I R D E T É S E K.

Hirdetés.

A szarvasi takarékpénztár tulajdonát képező Sztaricskay féle lakház bérbe kiadó vagy örök áron is eladó, a feltételek megtudhatók

SALACZ FERENCZ,
takarékpénztári igazgatónál.

Szarvas, 1887. jan. 22. 3-1

Hirdetés.

Folyó év február 21-én délelőtt 10 órakor Mélt. gróf Aponyi szénási birtokán a helyszínen 4 kút felszerelés 7 nagy gujabeli itató vályúval együtt el árvereztetik. A venni szándékozók a fent kített tárgyakat a helyszínen megtekinthetik.

Mázor József.

Valódi Znaimi boreczetbe berakot

fűszeres asztali uborkák, Pfefferoni, és rózsa paradicsomalma valamint vizes uborkák a következő áron:

Egy 5 literes üveg boreczetbe berakott asztali uborka	1 frt 50 kr
Egy 5 literes „ vizes	1 frt 50 kr
Egy 5 literes „ rózsa paradicsomalma	1 frt 75 kr
Egy 5 literes „ Pfefferoni apró hosszukás	2 frt 20 kr

ingyen üveggel

Fentiek szabadon is kaphatók tetszés szerinti mennyiségben.

Nemkülönb I-ső rendű Czukrot, a legjobb minőségű saját friss pörkölésű és nyers kávékat, Theát, Rumot, Groi, Ementháli, Strachino Imperiál és Pármai sajtokat, éli gyümölcsöt, főzelékeket, hengeralmi és korpás kenyér lisztet a legjutányosabban ajánl

MELISSOMA

kereskedő, piactér.

3-1